

NEGYVEN FÖLÖTT

*Negyven fölött a kézfogás
langyos angolna, ökörfejű,
hófehér bőrű ember mondta
álmomban. Nem akart megsérteni,
vizenyős szemében fáradt,
magától megfáradt cinkos biztatást
olvastam ki, afféle „Isten hozott“-at,
de kik közé kerültem?
„És ha forró, határozott, erős
a kézfogásom?” Akkor is. Annál
rosszabb. A tó tükre nem árulja el
az angolnát, még vész idején sem.
Felszínre dobja. Elnyílik a rothadó hús
csíkja, felpárolog az égre a bomlás.
Negyven fölött kezdődik ez a szag. Lehet
parfümmel, szappannal elmyomni, csak
minek. Minden illatból előbukik,
jó hír, jó akarat, hínár se takarja.*